Mine'nin Kahkülü, Açık Radyo ve Bizim Büyük Çaresizliğimiz

Filiz Gür

Rüyamda Mine'yi gördüm. Kahkülleri uzamıştı ve cezaevinde bulduğu paslı bir makası bana uzatıp kısaltmamı istedi. Ben yamuk keseceğimden emindim yine de ısrar etti. Saçma bir şekilde perçem, kahkül ve aslında şapkalı a ile kakül şeklinde yazılması gerekir gibi dilbilgisi ve etimolojisiyle ilgili laf kalabalıklı bir tartışma çıkardım. "Saçmalama Filiz, neyse ne, ben kesmeni istiyorum." dedi bana. Makası elime alıp onu olduğundan daha üzgün hale getireceğim korkusuyla uyandım.

Mine'ye yazıp da göndermediğim üç mektubu başucumdaki şifonyerin rafına kaldırmıştım. En son kardeşi Deniz, Hatay dönüşü içine martaniçka koyup yolladığım mektubun Bakırköy Cezaevi'ne ulaştığını haber vermişti. Ne yazık ki özellikle seçimlerden sonra yazdığım hiçbir şey umutlu ve "komik" olmadığından -evet hapisteyken onu gülümsetmeyi başarmışım, öyle yazmış- gerçeklikten uzak tesellilerimi göndermeye elim varmadı. Bana ait olmadığını bildiğim ama bir şekilde bana da ait olan bir utanç içindeydim. Çünkü tanıştığım en narin, dürüst ve çalışkan kadınlardan biri, çiçeklerden bir çiçek, biz masumiyetinden böylesine eminken sekiz yüz günden uzun bir süredir hapiste. İlkokuldayken bir öğretmen, sınıfın içinde hiçbir suçu olmadığını bildiğim bir arkadaşımın kulağını çekip tokatlamıştı ve korkudan

sesimi çıkaramamıştım. O gün o zorbalığın ortağı olduğumdan beridir masum değilim zaten. Ha tokadı atmışım, ha attırmışım. İzlemesi daha büyük bir utanç.

Ülkemizi ve devleti bizden çok sevdiğini iddia eden lacivert takım elbiseli bazı adamlar, onlar gibi düşünüp davranmayan herkesi bir şekilde düşman/ terörist/ vatan haini ilan edip açtıkları torba davaların içinde bir şeylerle birleştirip, birleştiremezlerse garip suçlar isnad edip istediklerine istediklerini yapıyorlar. Garip bir romantizm anlayışları var devleti sevmek konusunda. İnsanını sevmedikleri içi boş bir "devlet" kelimesinin meftunu olmuşlar. Kendi hesaplarına uymayan her hesap yanlış. Zaten bankaya borçlanan kredi kartı sahiplerinden kestikleri meblağı savunma sanayine aktaracaklarmış, vermek istemeyen vatan hainiymiş. Siz devlet hazinesinden ayırmanız gereken meblağı oraya ayırmadınız mı bile diyemiyorsunuz.

Hayvan, ağaç, iklim, maden, özgürlük... diyemiyorsunuz. Hiçbir sistem kendi akışı içinde düzgün işlemiyor. Herkes herkesi telefonlarla, resmi dilekçelerle şikayet ediyor. Sınıf yönetimi olmayan bir öğretmenin kakofoniyle dolu sınıfı gibi ülke. Tahtada konuşanların adı yazılmış.

Lacivert elbiseli bir adam içeri giriyor. Bütün sesler kesilmeli ama en çok da kendi gibi konuşmayan sesler kesilmeli. Zaten ona kendi devletçiliği gibi içi boş bir sözde sevgi dilinden olmayan kelimeler tanıdık değil. Ne kadar iyi araştırdığı, ne kadar iyi anlattığı, ne kadar nitelikli olduğu filan önemli değil. O frekansı tanımıyor o. Kendini ve iktidarını devasa kudrette gösterecek, senden daha güzeli yok kraliçem diyecek bir aynadan başkasına tahammülü yok. Diğer bütün aynaları parçalayacak. Avcılarını, gerçeği yakalamak üzere ormana salacak.

"Hayır öğretmenim arkadaşım bir şey yapmadı, o masum!" diyor cılız esmer bir Filiz. Kendini gelecek bir suçtan aklıyor böylece.

(14. 10. 2024 / facebook)

bachibouzouk.com